

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7473/2024
23.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милан Ивановић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Игор Тасић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Врању Гж 68/23 од 20.11.2023. године исправљене решењем од 13.12.2023. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Врању Гж 68/23 од 20.11.2023. године, исправљене решењем од 13.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1163/22 од 26.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име дуга исплати износ од 155 евра са каматом по стопи Централне банке земаља Европске уније почев од пресуђења до исплате, све у динарској противвредности по продајном курсу важећем на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом плати трошкове парничног поступка у износу од 78.250,00 динара са законском затезном каматом на износ од 75.000,00 динара почев од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 68/23 од 20.11.2023. године исправљене решењем од 13.12.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 105 евра са каматом висини референтне каматне стопе Европске централне банке за главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 26.10.2022. године као дана пресуђења

до коначне исплате у динарској противвредности по средњем курсу важећем на дан исплате, док је тужбени захтев тужиоца за већи износ од наведеног или за износ од 50 евра, као и тражену камату на тај износ одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу плати трошкове поступка у износу од 80.492,00 динара при чему се на трошкове заступања у износу од 75.700,00 динара обрачунава законска затезна камата почев од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 4.792,00 динара.

Против преиначујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничних поступка и погрешне примене материјалог права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужилац је одговорио на ревизију туженог. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 22.08.2019. године, а вредност предмета спора је 155 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Преиначење одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих права (члан 467. ЗПП).

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку. Из тих разлога Врховни суд је одлуку као у ставу

другом изреке, донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**